

Sygn. akt II Cz 560/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Marian Raszewski – spr.

SSO Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) z siedzibą w W.

z udziałem dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlanego Usługowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

na skutek skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy J. P. z dnia 25 kwietnia 2014 r. podjęte w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. akt KM 5289/14

w przedmiocie zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Co 1358/14

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 560/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlanego Usługowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. o zwolnienie od kosztów sądowych z powodu nieprzedłożenia oświadczenia o posiadanym majątku i dochodach, a w konsekwencji niewykazania braku możliwości poniesienia kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia oraz zasądzenia od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych z powodu nieprzedłożenia oświadczenia majątkowego stanowi naruszenie zagwarantowanego konstytucyjnie prawa do sądu.

Nadto skarżący podniósł, że w niniejszej sprawie zachodzi nieważność postępowania z uwagi na jej rozpoznanie przez sąd niewłaściwy miejscowo.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 767 § 1 zd. 1, 3 i 4 k.p.c. do rozpoznania skargi na czynności komornika właściwy jest sąd rejonowy, przy którym działa komornik. Jeżeli do prowadzenia egzekucji został wybrany komornik poza właściwością ogólną, skargę rozpoznaje sąd, który byłby właściwy według ogólnych zasad.

Na podstawie art. 27 § 1 k.p.c. i art. 30 k.p.c. w zw. z art. 767 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. należy uznać, że sądem właściwym według zasad ogólnych jest sąd, w którego okręgu dłużnik ma siedzibę.

Dłużnik ma w chwili obecnej siedzibę w P.. Jak wynika jednak z informacji zawartych w KRS, obecna siedziba dłużnika została zarejestrowana po dniu wszczęcia egzekucji. Poprzednia siedziba dłużnika mieściła się natomiast w K..

Oznacza to, że w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy J. P., co nastąpiło najpóźniej w dniu 25 kwietnia 2014 r., tj. w chwili dokonania zaskarżonej czynności, dłużnik miał siedzibę w K., a zatem właściwymi organami egzekucyjnymi do jego prowadzenia był Sąd Rejonowy w Kaliszu i działający przy nim komornicy sądowi. Na zasadzie art. 15 § 1 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c. organy te pozostały właściwe, pomimo zmiany siedziby dłużnik po wszczęciu postępowania egzekucyjnego.

Zatem pomimo tego, że egzekucja KM 5289/14 jest prowadzona przez komornika, który nie jest właściwy według właściwości ogólnej, sądem właściwym do rozpoznania skargi na czynność tego komornika, jest – na podstawie powołanych przepisów – Sąd Rejonowy w Kaliszu. Tym samym nie można uznać za słuszny zarzut skarżącego, że zaskarżone postanowienie zostało wydane przez sąd niewłaściwy miejscowo.

Nie można także podzielić zarzutu skarżącego, jakoby oddalenie wniosku z powodu nieprzedłużenia oświadczenia majątkowego stanowiło naruszenie prawa do sądu. Jak stanowi art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) warunkiem koniecznym do przyznania zwolnienia od kosztów sądowych osobie prawnej jest wykazanie przez nią, że nie ma ona dostatecznych środków na ich uiszczenie. Oznacza to, że nie są wystarczające same twierdzenia wnioskodawcy dotyczące jego sytuacji materialnej, lecz konieczne jest wykazanie tych twierdzeń w sposób wskazany przez sąd. W niniejszej sprawie wnioskodawca został zobowiązany do wykazania swoich twierdzeń poprzez złożenie oświadczenia majątkowego. Wezwanie to pozostało bezskuteczne. Tym samym należy uznać, że wnioskodawca nie dopełnił minimum czynności, aby uprawdopodobnić okoliczności, na których oparł swój wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. W tym stanie rzeczy oddalenie przedmiotowego wniosku znalazło całkowite uzasadnienie. Nie można przy tym uznać, że stanowi ono naruszenie prawa do sądu, albowiem nastąpiło to zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i to na skutek zaniedbania wnioskodawcy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.